

- 2) Gadījumā, ja pirmajā jautājumā minētā pazīme ir jāinterpretē tādējādi, ka tā principā neattiecas uz interneta e-pasta pakalpojumiem, ko nodrošina, izmantojot atvērto internetu, un kas paši nenodrošina piekļuvi internetam – vai izņēmuma kārtā pazīmi var uzskatīt par izpildītu, ja šāda pakalpojuma sniedzējs vienlaicīgi pārvalda dažus ar internetu saistītus elektronisko komunikāciju tīklus, kurus katrā ziņā var izmantot arī, lai sniegtu e-pasta pakalpojumus? Ar kādiem nosacījumiem tas ir iespējams?
- 3) Kā ir jāinterpretē Pamatdirektīvas 2002/21/EK 2. panta c) punktā minētā pazīme “parasti nodrošina par atlīdzību”?
- a) Vai attiecīgā pazīme it īpaši paredz, ka lietotājam jāmaksā maksa, jeb atlīdzība var izpausties kā lietotāja sniegts pretpakalpojums, par kuru pakalpojuma sniedzējam ir saimnieciska interese, piemēram, lietotājiem aktīvi nododot pakalpojuma sniedzēja rīcībā personas vai citus datus vai arī pakalpojuma sniedzējam šos datus vācot savādākā veidā, kad pakalpojums tiek izmantots?
- b) Vai attiecīgā pazīme it īpaši paredz, ka atlīdzības maksātājai obligāti ir jābūt tai personai, kura gūst labumu no pakalpojuma, vai arī var būt pietiekami, ja daļēju vai pilnīgu pakalpojuma finansējumu nodrošina trešās personas, piemēram, ar pakalpojuma sniedzēja tīmekļa vietnē izvietotu reklāmu?
- c) Vai jēdziens “parasti” šajā kontekstā it īpaši attiecas uz apstākļiem, kādos konkrēta pakalpojuma sniedzējs sniedz šo pakalpojumu, vai arī tas attiecas uz apstākļiem, kādos vispārīgi sniedz identiskus vai līdzvērtīgus pakalpojumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (OV 2002; L 108, 33. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. martā iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Lieta C-205/18)

(2018/C 211/18)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Prasītājas: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Atbildētāja: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 114. panta 3. punkts, LESD 151. pants un LESD 153. pants, kā arī Pamatdirektīvas 89/391/EEK⁽¹⁾ un turpmāko specifisko direktīvu normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz dalībvalstij noteikt terminus un procedūras, kuri nedod iespēju vērsties tiesās, lai panāktu, ka darba vietas tiek klasificētas par tādām, kurās darbs tiek veikts īpašos apstākļos, kā rezultātā darbā jaunieņemtajiem darba ņēmējiem netiek atzītas tiesības uz drošību un veselības aizsardzību darba vietā, kas izriet no minēto apstākļu konstatācijas saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 89/391 (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV 1989, L 183, 1. lpp.).